

Nyíracsaádi ÉLET

XIII. évfolyam 7. szám

Nyíracsaád havonta megjelenő lapja

2004. július

„Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek egymást ti is. Arról ismerje meg mindenki, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.”

(Újszövetség, János evangéliuma)

Júliusi jeles napok

Július 2. Szent István Boldogasszony napja

A római katolikus egyház az áldott állapotban lévő Máriáról, és az Erzsébetnél tett látogatásáról emlékezik meg. Boldogasszony a várandós édesanyák, a szegények, a betegek oltalmazója. A magyar néphagyomány az aratás kezdőnapjaként tartotta számon.

Július 20. - Illés napja

Munkatiltalom napja, a villámcsapástól való félelem miatt. Megfigyelések igazolják, e nap táján gyakoriak a viharok.

Július 22. Mária Magdolna napja

Mária Magdolna ünnepének tartják, aki megtért a bűnös életből az evangéliumi történet szerint. Mária Magdolna hosszú hajával Krisztus lábát törölgette, így a néphagyományban szokás volt a kislányok hajából keveset levágni, hogy még hosszabbra nőjön. Az időjárás-jósló hiedelem szerint, esőt hozó nap, mert Mária Magdolna siratja bűnait.

Július 25. - Jakab napja

Utasemberek, búcsújárók, hajósok védőszentje. A néphagyomány szerint Jakab napra le kell aratni a zabot, mert ami kinn marad elvész. Az időjárásjósló hiedelem szerint a Jakab napi időjárásból a télre lehet következtetni. Ha sok a felleg sok hó lesz a télén.

Július 26. - Anna napja

Szent Anna Szűz Mária anyja. Hozzá fohászokdtak gyermekkaldásért az asszonyok. A Kedd asszonyaként is emlegetett, mert a keddi napot neki szentelik. A szabók, bányászok védőszentjékként tisztelték. Ha Anna napon jó idő van, megkezdtek az annabab szedését, a kender nyívését.

Találkozás Jézus Krisztussal

Mindenembercsodálatos meghívást kapott az Istenről egy vendégségbe, és akik ezt a meghívást elfogadják, találkozhatnak Jézus Krisztussal. Az idén Nyíracsaádon harminckét görög katolikus gyerek fogadta el ezt a gyönyörű invitálást.

Ha vendégségbe hívják az embert, általában nem állít be üres kézzel. Víz magával valamit. Ezek a gyerekek sokat gondolkodtak azon, mit is tehetnének le Isten elé, ajándékkal.

Mit adhatok én a világ teremőjének?

- kérdezték kétségbeesetten. Tiszta szívet? Alázatosságot? Békességet? Erős hitet? Türelmet, kedvességet? Szeretetet? Törték a fejüket, tanultak, igyekeztek jók lenni, ám szívükben mégis érezték, valami még mindig nincs rendben.

A szentgyónás után, amikor leterítették Isten elé bűneiket, láttam a szemükben: megvan a megoldás! Krisztus nem azért hív bennünket, mert valamit akar tőlünk, hanem azért, hogy adjon valamit, mégpedig Önmagát! Önmagát, hiszen Ő a szeretet, a béke, jószág, alázatosság, szépség, és a félelem nélküli élet!

Krisztus csak annyit mond: gyere, várjak! És nem kell mást magunkkal vinni, mint ezt az imádságot: igen, megyek! Üres kéz kell az Eucharisziához, mert csak üres kéz tud ajándékot elfogadni.

A.

Első áldozó görög katolikus gyerekek

Szentáldozáshoz járultak / 2004. június /

Szabó Dávid, Barna Dóra, Bálega Tamás, Macsi Nikoletta, Bilák Róbert, Béres Petra, Szilágyi Judit, Czapár Gergő, Madar Enikő, Papp Richárd, Czirják Zoltán, Nagy Máté, Gnáj Róbert, Ferő József, Farkas Margit, Szőke Éva, Gugg Bernadett, Szemán Ákos, Péntes Szabolcs, Kenézli Norbert, Marozsán Tamás, Lakatos Kitti, Koszorus Dóra, Tóth Tamás, Trefán Tamás, Pintye Bettina, Túróczi Dávid, Nagy Gergő, Szabó Zsolt, Gulyás Evelin, Varga Norbert, Nagy Gábor

Konfirmáció

2004. május 2.

2004 május 2-án volt a református gyerekek konfirmációja.

A református konfirmáció résztvevői:
Horváth Csilla, Kovács Otília, Antal Beáta, Urszuly Dóra, Illés Róbert, Gnáj Tamás

Gyermekek ünnepei a római katolikusoknál

Ebben az évben a római katolikus gyerekek bérmálkozását a nyírlugosi templomban tartották, ahol Bosák Nándor püspök atya áldásával 7 nyíracsaádi gyermek is felvette védőszentje nevét.

Bérmálkozók névsora:

Klenovszki Norbert, Őri Ádám, Hajas János, Gulyás Gergő, Kovács Enikő, Hutóczi Tibor, Pintye Zsuzsa

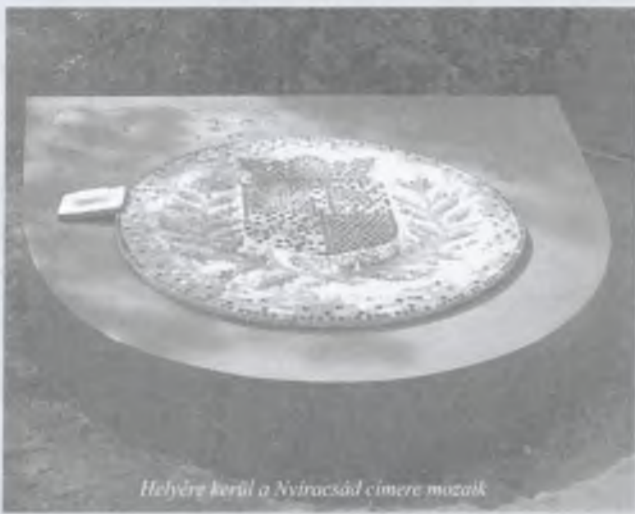
Első áldozó római katolikus gyerekek:

Angyal Marianna, Galla Roland, Gholammi Alexandra, Kovács Gergő, Klenovszki Tibor, Lisku Dávid, Nagy Levente, Senger Hajnalka, Szallár Dóra, Szűcs Márton, Zilahi Dorina

„Nagy lehetőséget látok a mozaikban!”

A MINDENNAPOK „SÓ”-JA

Helyére kerül a Nyírácsádi címer mozaik

Az egykori Vécsey-kúria szépen kialakított, gondozott kertje újabb díszszel gazdagodott. Szarvák Antal fiatal alkotó Nyírácsádi címerét készítette el mozaik lapocskákból. Munkája kapcsán beszélgetésre invitáltam, hogy bemutathassam őt olvasóinknak.

– Mesélne néhány szóbán magadról?

– Szolnokon születtem. 8 éves voltam, amikor Nyírácsádra költöztünk. Szüleim a buzitai cipőgyárban dolgoztak művezetőként. Általános iskolába 3. osztálytól jártam ide. Aztán Pallagra kerültem a Balázsházi János Mezőgazdasági Szak-középiskolába. Ott végeztem növénytermesztő- növényvédelmi technikusként. Majd jelentkeztem a szombathelyi Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola földrajz szakára. Levelező tagozaton végeztem, idén diplomáztam. Főiskolai éveim alatt tanultam még számítástechnikát, lakberendezést. Elvégeztem egy 8 hónapos angol tanfolyamot is, melynek eredményeként C típusú nyelvvizsgát szereztem.

– Iskolai éveid alatt tanultál képzőművészetet?

– Rajtot sosem tanultam. Iskolásként rajzoltam, versenyeket is nyertem. De mindez nem volt tudatos. Számomra a rajzolás egy örömteli tevékenység volt mindig. Most pedig már úgy próbálok csinálni, hogy üzenete, értelme legyen.

– Kinek az ötlete volt a mozaik Nyírácsádi címer elkészítése?

– Alapvetően én találtam ki. Néhány évvel ezelőtt Franciaországban és Olaszországban láttam mozaik képeket falakon. A mozaikban óriási lehetőség van, hiszen bármit ki lehet rakni belőle. Akár kicsiben, akár nagyban. Ez egy elfelejtett mesterség, ami az ókorban és a középkorban virágzott. Az elmúlt szocialista rendszerben szintén használták, amiből egy egyéni stílus jött ki.

Megfogant bennem a gondolat: miért nem lehetne itthon elkészíteni Nyírácsádi címerét. Körülbelül 2 évvel ezelőtt tettem fel először az ötletet. Már akkor is támogatást kaptam Katona Gyula polgármester úrtól. Aztán mikor elkészült Debrecenben a város címere, az adott egy kis lökést. Én is elkészítettem a tervet és a költségvetést, amit a nyírácsádi közgyűlés el is fogadott. Onnantól már ment a dolog. Tavaly októberre elkészült a címer, idén májusban pedig eredeti helyére került.

– Hogyan készült el a mozaik címer? Mesélj a munka menetéről!

– A terveken nem sokat gondolkodtam, valahogy ösztönösen éreztem, mit kell tennem. (Sokkal nehezebb volt már a gyakorlati megvalósítás.) Megrajzoltam a címer testét, a kontúrokat és a szélét. Először úgy terveztem, hogy nagyobb, törött darabokból rakom ki a képet. Ez aztán módosult. Színben nem sok változtatást végeztem, majdnem olyan lett, mint az első tervezet.

Vonatottan indult a munka, mert nem tudtam, hogyan kezdjek hozzá. Saját ötleteimet felhasználva lassanként rakosgattam a kis mozaik darabkákat a szintén általam készített betonhengere.

– Milyen fajta mozaikot használtál?

– 3 mm vastag, 2x2 cm-es OPIOCOLOR francia üvegmozaik. Ez tulajdonképpen színezett üveg.

– Hogy jutottál ehhez az anyaghoz?

– Magyarországon is lehet ilyet vásárolni. De mivel nagyon drága, kevés kereskedő foglalkozik árusításával. Balatonfüreden sikerült kedvező üzletet kötnöm, így viszonylag olcsón jutottam az anyaghoz.

– Mennyi idő alatt készült el?

– Maga a fő munkafolyamat, amikor már a képet állítottam össze, körülbelül két és fél hónapot igényelt átlagosan napi 5 órával számolva. Mivel első munkám, több időre volt szükségem a kivitelezéshez. Számomra ez olyan kihívást jelentett, amit meg kellett valósítanom!

– Segített neked ebben a munkában valaki?

– A gyakorlati megvalósításról nem tudott senki semmit mondani. Könyvekben is 1-2 mondatot lehet találni, és csak kész munkákat látni. A tervet és a munkát teljesen önállóan csináltam. Abban természetesen segítettek, hogy a helyére kerüljön a címer.

– A címer „keretét” ki készítette?

– Bereczki Lajos kőfaragó- kőműves. A környéken már több köztéri alkotás burkolatát készítette el. Most zöldes fekete színű gránittal dolgozott.

– Úgy hallottam, másik címer, a Vécsey- család címerét is elkészítenéd.

– Igen, de ez még jövőbeli terv.

– Hol és milyen kutatásokat végeztél ezzel kapcsolatban?

– A Kossuth Lajos Tudományegyetem könyvtárában sikerült rábukkanom a Nagy nemesi almanach című 5 kötetes gyűjteményben. Ez a sorozat tartalmazza az összes, nagy Magyarországon élt nemesi család családfáját. Megtaláltam Vécsey Miklós nevét. Vissza tudtam vezetni egészen 1615-ig a családfát, amikor megkapták a nemesi rangot.

Báró Vécsey Miklósról az idősebb buzitai emberek úgy emlékeznek, hogy neki nem volt családja: sem felesége, sem gyermeke. Én sem találtam a könyvben.

– Azt is mozaikból készítenéd?

– Igen. Még nem tudom, milyen fajtából. Azt viszont igen, hogy sokkal költségesebb lenne, mint a nyírácsádi címer. Jóval terjedelmesebb lenne, mert maga a címer összetettebb. A bonyolult és aprólékos részletek, arányok csak nagy méretben adódnak ki. Mindenképpen nagyobb kihívás lenne!

– Hová kerülne?

– Az egykori kúria falfelületén találtam egy jókora helyet, ahová felhelyezhető lenne. Vagy a bejárat előtti folyosó padlózatára. A méretből adódóan nehéz megfelelő helyet találni.

– Mozaikot készítenél már korábban?

– Igen. Baráti felkérésre lakásba már két mozaikot készítettem. Remélem az embereknek egyre inkább igényük lesz arra, hogy ilyesmivel díszítsék otthonukat.

– Más jellegű munkáid vannak-e?

– Készítek karikatúrákat. Folyamatosan jegyzetelek, figyelek, ráakadok-e szóra, gondolatra, poénra, amit „szét lehet szedni” rajzban is. Van ám olyan ötlet is, ami éveket várat magára, hogy megvalósulhasson. Vannak grafikáim is. Újabbban pedig logókat készítek. Ebbe a fantáziát nagyon bele lehet vinni.

– 2001-ben községünkben volt egy kiállításod a karikatúráidból. Volt még kiállításod ezen kívül?

– Debrecenben, a MEZON Galériában volt az első kiállításom. Aztán Nyírácsádon, Hajdúböszörményben, Hajdúsámsonban. Nemrégben Lengyelországba is elvitték néhány munkámat. Egy színvonalas kiállítás megszervezése jelentős költséggel jár. Jelenleg nincs rá anyagi keretem.

– Milyen visszajelzéseket kaptál tevékenységoddal kapcsolatban?

– Úgy gondolom, tetszik az embereknek, amit csinállok. Sokan biztatnak, támogatnak. Talán vannak, akiknek fiatalos lendületem, megnyilvánulásom idegen, újszerű. Hiszen az emberek többsége a klasszikus művészetet kedveli. Én nem azt az utat akarom járni. Gondolkodtatni akarom az embereket! Hogy megálljanak egy pillanatra és másra is meglássanak a világból, mint a hétköznapi szürkeség, egyhangúság.

– Kaptál egyéb, köztéri alkotásra felkérést?

– Eddig még nem. De szeretnék ilyesmivel foglalkozni. Bizom benne, hogy első munkám után könnyebben kapok majd újabb lehetőséget.

– Van másfajta területe a művészetnek, amit kedvelsz?

– A filmeket nagyon szeretem. A régi, múltról szóló dokumentumfilmek leültetnek a TV elé. Írtam rövid poénos verseket régebben. Középkorok barátaimmal a kommunista rendszerbe visszamenő csasztruskákat „gyártottunk”. Ezek 4 soros, neveltető kis írások, mai napig kedves emlékként őrzöm őket.

– Említetted, hogy idén szereztél diplomát. Tanítani nem szeretnél?

– Kipróbáltam a főiskolai gyakorlati tanítás alatt, de nem érzem hivatásomnak a pedagógiát. Az megfordult a fejemben, hogy rajtot tanítsak-e gyerekeknek. Ám úgy gondolom, amelyik gyereket érdekli a rajz, megéri magában a tehetséget, mit hogyan jelenítsen meg a papíron. Szerintem hagyni kell őket, hogy maguktól találják meg a legjobb irányt, utat, amin járhatnak.

– Köszönöm szépen az őszinte beszélgetést! Az újság hasábjain keresztül köszönetünket szeretném kifejezni olvasóink és magam nevében, hogy anyagi ellenszolgáltatás nélkül készítetted el a mozaik Nyírácsádi címer! Kívánom, hogy sok települést, művészetet kedvelő embert ajándékozz meg a jövőben megállító, gondolkodtató munkáiddal, kiállításaiddal! Adjon Isten egyszerű témákat és erőt, kitartást a művészi élet rögös útjára!

Koleszár Tímea

– Apu már megint tiszta részeg vagy, pedig az anyu is megmondta, hogy mindig csak annyit igyál amennyi jól esik!
– Innák én fiam, de soha sincs annyi pénzem!

Izeltő Szarvák Antal karikatúráiból

Művészeti oktatás az Általános Iskolában

2004. szeptembertől művészeti oktatás bevezetését tervezi az iskola. A tanulók délután az iskola tantermeiben különböző tanszakokon tanulhatnak.

Az alábbi művészeti ágakból választhatnak: Zeneművészet, táncművészet, báb és színművészet, képző és iparművészet. Aki zenét szeretne tanulni az alábbi tanszakok egyikébe iratkozhat be:

Fuvola, fuvola, klarinét, fagott, trombita, népzene, citera, ütő, zongora, gitár
Táncművészet tanszakai: néptánc, társastánc, moderntánc, balett

Báb és iparművészetben belül bábjáték, színháték a kínálat.
Lehet jelentkezni grafikára, festészetre, kerámiára, fotó-videó tanszakra.

Az oktatás nem kötelező, de aki jelentkezik a művészeti képzésre annak természetesen már részt kell vennie az órákon. A művészeti oktatás hallgatói regisztrációs díjat fizetnek: havi 300 Ft-ot. Aki nyáron 1 hetes tanszak szerinti táborozáson kíván részt venni annak a regisztrációs díja 1000 Ft hó/fő. Az egy tagozaton tanulónak tandíjra nem kell fizetni, de a második tagozaton tanuló diákok havi 500 Ft tandíjjal

kötelesek hozzájárulni az oktatáshoz. A művészeti oktatást szaktanárok végzik délutánonként az iskola tantermeiben, heti egy alkalommal. Aki hangszert tanul kétszer 30 perces hangszerórán és szolfézson, zeneelméleti órán vesz részt. Kiknek ajánlható ez a művészeti iskola? Azoknak a gyermekeknek, akik a fenti művészeti ágak valamelyike iránt érdeklődnek. Mikor indul be az alapfokú művészeti oktatás? Akkor, ha valamelyik tanszakra legalább 15-20 gyermek jelentkezik. Annyi tanszakot indítunk ahányra kellő számú jelentkező lesz. A képzés 8 éves. A képzésre jelentkezőt

szaktanár meghallgatja és esetleges előképzettségének megfelelő évfolyamra iskolázza be. A képzést az Abigél Töbfcélú Művészetoktatási Intézmény /Nyiregyháza 4481 Sós-tóhegy Kemecei út. 50./ szakmai irányításával a nyírácsádi iskola szervezi. A tanulók bizonyítványt kapnak, félévenként vizsgát tesznek, bemutatót tartanak. Érdeklődni az iskola igazgatójánál lehet.

Vereb Csaba
igazgató

A műsorújságokkal kezdődött minden. A legszínesebbet, a legvastagabbat, a műsorokról legtöbbet beígérő, kecségetető lapokat kerestem először az újságos polcokon. Lapozgattam, nézegettem. Egy idő múlva egyre gyakrabban fordult elő, hogy nem is a műsorokat nézem, hanem az egyéb információt: horoszkóp, receptek, miegyéb. Később megelégedtem az olcsóbb, fekete-fehér műsorajánlattal, ma pedig már nem veszek semmit. Minek is vennék, hisz a műsoroldalakat úgyis átugrom, a többiért meg nem érdemes. Hogy miért? Egyszerűen azért, mert úgysem találok benne semmi érdekeseit. Egy-egy nevezetes ünnep néhány napját kivéve úgysem nézek semmit a tévében, legfeljebb a híreket.

A minap kezembe akadt egy műsorújság, s akkor rájöttem, hogy mi is zavart engem annyira. Mintha csak egy külföldi irt szakácskönyv, vagy fűszeres reklámfüzetet tartottam volna a kezemben: show – show – show.

Talán nincs is annyi keresztnév a naptárban, ahánnyal „sömör” fut a TV-ben. Köszölgésárán, kereskedelmin és kábelen egyaránt. Nem elsősorban az elnevezéssel van nekem bajom, bár magyar ember beszéljen magyarul. A baj akkor kezdődik, amikor elindul a műsor. Néhány igen ritka kivételtől eltekintve egyik sem éri el ugyanis azt a színvonalat, ami a legalacsonyabbra tett lécezt leveréssel fenyegetné. Hát nem lehet másról beszélni a TV képernyőjén, mint az emberek magánügye, szerelmi élete, pár- és testvérkapcsolata? Ez is csak akkor érdekes, ha igazán szafos? Ha nem szól másról, mint arról: ki kit csalt meg, kiivel, hányszor és hogyan lépett félre, Hogyan utálja testvér a testvért, uram bocsá’ gyermek az anyját, apját, hogyan üzünk

bolondot a másiktól éveken át úgy, hogy még csak ne is sejtse. Úgy érzem ezt kibeszélni hivatott minden ilyen műsor. Kibeszélni, ha lehet megfelelően tragáran, alpárian, kis bunyóval, hajbakapással fűszerezve. És akkor a Valóság Sójáról még nem is beszéltem!!!

Emberek! Hát miért tartozik ország-világra valakinek a legbelsőbb, legintimebb magánélete? Miért ezt etetik velünk? Nincs ma Magyarországon más, netán fontosabb téma?

Miért nem kaphatunk egy falattal több kultúrát, egy csipetnyit a színvonalas és nem agyonismételt filmekből, egy szeletnyit esetleg a költészetből, vagy mit tudom én? Jöhetne már bármi, csak ehető legyen! Ha így marad, féltő, teljesen megszűnik az ország. Az egyik része egészen egyszerűen leszokik a TV nézésről, ami a jobbik eset. A másik részének úgy terelik el a figyelmét a fontos, sokszor sorsdöntő kérdésekről, hogy észre sem veszik. Fontos célközönség persze a képleteny, jól gyúrható és formálható tizenéves gyermekgeneráció. Belőlük valóságos értéktelenség, beteg elméket képeznek, s talán ez a legveszélyesebb.

Nem lehetne néha egy kis színvonalat csempészni a TV képernyőjére? Valószínű, lehetne, csak nem biztos, hogy csatornáknak megérné. Manapság ugyanis csak az kerülhet adásba, ami jó summát hoz a konyhára. Na tessék! Már én is a konyhánál tartok! Márpedig a konyhából nem hiányozhat a „só”. Az adja meg ugye az étel ízét. De ha egyszer elsözzük az ételt, ehetősség lesz az egész. Ha e becses ízesítőt nem tudjuk kiiktatni az életünkből, legalább mértékkel használnánk! ÉRTIK EMBEREK? MÉRTÉKKEL!

Kedves Györgyné Zilahi Enikő

KEDVES KATIKA NÉNI, DRÁGA TANÍTÓ NÉNI!

Igaz, a ballagási ünnepségen már elbúcsúztunk egyszer, de szeretnének ezt az együtt töltött négy évet emlékeztetné tenni. Ha ezt az újságot kezébe veszi tanító néni akár húsz, harminc év múlva is mi jutunk majd eszébe. A sok-sok kirándulás, a beszélgetések, az első közösen leírt szavak, kiolvasott mondatok. Biztosan nem voltunk mindig jó gyerekek, de reméljük, meg tetszik ezt nekünk bocsátani. Kívánjuk, hogy jó erőben és egészségben maradjon még Katika néni sokáig gyerekek közelében, és őrizzen meg bennünket jó emlékeztetésben. Köszönjük a négy évet!

Sok-sok szeretettel: a 4. a osztály

Nyírácsád, 2004. június

Az Acsádi hármas nevet viselő citera együttes képviselte Nyírácsádot hét végén a Létavértesen megrendezett Mozgáskorlátozottak Kulturális Seregszemléjén. A megye számtalan településéről érkezett amatőr előadók vers, szóló ének, népi zenekar, népi énekar kategóriákban mutatták be műsorszámaikat. Az acsádi trió betyárdalokkal szórakoztatta a közönséget. Kabály Ferenc és Bálega János citerazenéjéhez Nagy László köcsögdudával diktálta az ütemet.

K. Z. Enikő

A közelmúltban tartotta a Mozgáskorlátozottak Hajdú-Bihar Megyei Egyesületének nyírácsádi csoportja éves beszámoló taggyűlését, melyen rész vett Szécsényi Lajos megyei elnök is. A helyi csoport vezetője, Dánné Molnár Erzsébet beszámolójában ismerte az elmúlt év legfontosabb eseményeit, és a mozgáskorlátozottakat érintő legfontosabb jogszabályváltozásokat. A közszécsényben közel négyszáz tagot számláló egyesület. Az érintettek részére hetente kétszer tartanak fogadó órát, rendszeresen szerveznek közös kirándulást, színházlátogatást, valamint minden évben részt vesznek a mozgáskorlátozottak kulturális találkozóján is.

K.Z.Enikő

Vallásos élet az 50-es években

Elsőáldozási kép 1957–58-ból Nyírcsádon.

A képen szereplő gyermekek közül 4-et ismertünk fel, akik buzitaiak voltak. A hátsó sorból balról Hutóczki Erzsikét, Máté Mariát, ..., Máté Piroskát. A középső sor jobb szélén áll Szanyi Erzsike (Anyukám). A gyerekek mögött álló római papot Teleki László atyának hívták. Az 1933-ban felújított és felszentelt római katolikus templom kertjében tavasszal készült a kép acsádi gyerekekkel közösen. Szép ünnepelő ruhájukban a kislányok olyanok, mint az angyalok. Fehér menyasszonyi ruhácska, fátyollal, fejdíszsel. Kezük imához összetéve. A kisfiúk ruhája is ünnepelő: fehér ing és sötét kantáros nadrág. A fényes esemény méltósága tükröződik a képen. Megtisztult gyermeki lelkek, aki először vehették magukhoz Krisztus testét és véréit. Az 1941-ben önállóvá vált római katolikus plébániához környező települések közül Nyírmartonfalvát, Buzitát és Asszonyrészt filiaként csatolták hozzá. A 40-es évek végén államosított iskolákban már nem lehetett hittant tanulni, ami azelőtt az egyházi iskolában az oktatás szerves része volt. 1950-tól egyre több lépés történt az egyházi élet elnyomására. Komoly „gondot” jelentett, hogy az egyházi ünnepek alatt megnőtt a gyerekek iskolai mulasztása. Vasárnap délelőttként a templomi istentiszteletek időpontjában rendszeresen kulturális és sportprogramokat szerveztek az iskolások részére. Ily módon akadályozták meg templomba járásukat. A foglalkozások jól sikerültek. Különböző játékokkal, sakkozással, bábozással, röplabdával, asztali tenisszel, focival, énekekkel, népi táncokkal, mesékkel teltek ezek a délelőttök. A tanyasi gyerekeknek a faluba gyalog be kellett járni hittanra, vasárnaponként pedig a templomba. A kommunizmus idején, mikor tiltották a vallási összejöveteleket, a buzitai emberek bátran vállalták hitük megvallását. Berei Ilona és Tóth Sándor házában, a nagyszobában gyűltek össze istentiszteletre. Mint annak idején az első keresztények! Ide került a kis harang is, melyet nem veszélytelenül készítettek. Akkoriban Burg Gábor tisztelendő atya teljesített Acsádon szolgálatot. Ő járt ki Buzitára is. Nagyapám abban az időben az Állami Gazdaságban dolgozott Asszonyrészen kovácsként a műhelyben. Egy alkalommal így szólt hozzá a pap: – Jóska bátyám! Szereztem egy kis harangot. Csinálja meg nekünk, hogy lehessen véle harangozni! A Jó Isten megáldja ezéért! – Tisztelendő úr, nem énrajtam múlik az. Én szívesen megcsinálnám. Kérdezzük meg a vezetőt, ha ő megengedi, meglesz a harang! Megkérdezték Székely Gézát, aki vezető beosztásban volt a gazdaságban. Ő ezt a választ adta: – Én megengedem Józsi, hogy megcsináld, de vigyázzatok! Mert ha kitudódik, nagy baj lesz! Nagyapám elkészítette a kis harangot, hogy használni lehessen. A haranglábat is ő állította össze. A tisztelendő atya az akkori kántortartó, Bedő János bácsival, meg néhány segítőkész emberrel felállították az udvaron. Akkortól mindig megszólaltatták, ha istentisztelet vagy temetés volt.

Koleszár Timea

„A versekről mindig szívesen beszélek”

Kedves Györgyné Zilahi Enikő magyar szakos tanárnő írásaival mindig találkozhatunk a Nyírcsádi Élet, újabban pedig a Hajdú-Bihari Napló lapjain. Lírai költeményei közül is olvashattunk már néhányat. Számomra különös élményt jelent személyes kapcsolatba kerülni költői lélekkel. Fontosnak tartom ezt az olvasókkal is megosztani.

Honnan ered a versek szeretete?

Második osztályos voltam az általános iskolában, amikor megnyertem életem első járási, majd megyei versmondó versenyét. Akkor a Hajdú-Bihari Napló egyik munkatársa interjút is készített velem. A megsárgult cikket még ma is őrzöm. Ettől kezdve valamilyen formában mindig kapcsolatban voltam a költészettel. Rendszeresen részt vettem a versmondó versenyeken, szívesen szavaltam közönségi és iskolai rendezvényeken.

Van-e, vannak-e költők, írók, akiket kedvenceidnek nevezel?

Inkább kedvenc verseket tudnék megnevezni. Mindegy, ki a költő, az a fontos, hogy a vers gondolatai találkozzanak az enyéimmel, érzelmei megérintsenek. Szívesen olvasom Ady és Nagy László verseit, de tetszik Petőfi egyszerűsége Babits háborúellenessége, gondolatisága. Két verset azért mégis első helyre tennék. Ady: Köszönöm, köszönöm, köszönöm és Nagy László: Anyakép című versét.

Miért írsz verseket?

Kisdiákként faragtam az első suta rímeket, ha kezembe kerülnek még ma is megmosolyogtatnak. Azután sokáig csak szavaltam a verseket még középiskolában is. Még orosz nyelvű versmondó versenyen is részt vettem, ahol országos második helyezést értem el. Gimnazista koromban prózában írtam le a gondolataimat, bevallom, sokszor tanítási órán. Tudtam, hogy tilos, de ha eszembe jutott valami, azt azonnal le kellett írnom. Ilyenkor a padtársam falazott, jegyzetelt helyettem is, amiért nagyon hálás vagyok neki azóta is.

Hogyan születtek első verseid?

Mi ihlette ezeket? Valójában magamtól kezdtem verset írni, Egyszer csak úgy éreztem, bizonyos helyzetekben így könnyebb kifejezni magamat. Előbb családtagjaimat leptem meg névnapokon, születésnapokon, aztán a többi jött magától.

Segítséget kaptál-e családtagtól, tanítótól? (versforma, rímek megszerkesztése, költői kifejezések stb.)

Igazából nem kaptam konkrét segítséget. Talán a génekből lehet valami, hisz édes-

anyán is írogat. Néhány évvel ezelőtt megírta családunk történetét anyai ágon. Azóta elkészült az apai ági kötet is. Ezekre rettenetesen büszke vagyok. A folytatás azt hiszem rám vár.

Hány versed született eddig?

Még soha nem számoltam meg, nem is rendszereztem a verseimet. Több tucatnyi van, az biztos. Ha eszembe jut valami, egyszerűen kiírom magamból. Bárhova megyek, mindig magammal viszem a kis barna füzetemet, így biztosan nem veszlek el egyetlen gondolat sem.

Milyen témájú verseket írtál, írsz? Honnan kapod az ihletet?

Elsősorban a gyermekkoromról, a családomról írok. Az ezzel kapcsolatos élmények maguktól szülik a sorokat. Szívesen fogalmazom meg egy-egy ünnep alkalmával az érzéseimet, vagy egyszerűen egy élmény vizs az írásra. Egyszer például voltam egy temetésen, ami annyira megrázott, hogy három vers született erre a témára. Ma már biztosan nem tudnám úgy leírni őket.

Hogyan írod meg, amit elgondolsz? Időnként eszedbe jut egy-egy mondat, vagy sor, és azt lejegyzed? Vagy leül és megírod a költeményt?

Soha nem tervezem el előre. Előveszem azt a bizonyos barna füzetet és írok. Később van úgy, hogy még javítgatok a rímeken, de általában egyből megszületik egy vers.

Nagyon szívhez szólóak a családtagokról, családtagoknak írott költeményeid. Gondolom, nem nehéz versbe szedni érzéseidet, emlékeidet. Igazi kincset érnek számukra ezek az ajándékok!

Van különösen kedves versed?

Az édesanyámhoz írt versek különösen kedvesek számomra, de van még két kedvencem. Az egyiket fiamnak írtam 15. születésnapjára, a másikat egy gyerekkori élmény ihlette halottak napján.

Más jellegű írásaidd vannak-e?

Hát igen! Aki rendszeresen olvassa a Nyírcsádi Életet, tudja, prózai írásaim is vannak. Ezekben egy kicsit szabadabban, bővebben írhatom le gondolataimat. Bizonyára sokan tudják, hogy március óta a Hajdú-Bihari Naplónak is tudósítok. Ez egy teljesen másfajta műfaj, de nagyon élvezem. Örülök, hogy azóta minden héten olvashattunk valamit Nyírcsádról, hisz itt mindig történik valami említésre méltó. Jó érzés, hogy én írhatok ezekről.

Családötökben kinek van még tehetősége az írásához?

Édesanyámról már beszéltem, de nem ő az egyetlen a családban. Férjem zenét szerez, és dalszövegeket ír, és úgy tűnik, a gyerekek is örökölték valamit a versek szeretetéből. Kristóf fiam verseit például egy pályázaton a szakmai zsűri megjelenésre alkalmasnak találta. Flóra még iskolába sem járt, amikor első verseit megírta, még nyomtatott betűkkel. Úgy tűnik egyelőre ő a legsikeresebb közülünk. Az idén két országos pályázaton vett részt néhány verse, mindkét megméretésen különdíjat kapott. Több mint négyszáz vers közül válogatták be a legjobb tíz közé. Nagyon büszke vagyok rájuk.

Tanítványaid között is vannak a költészet iránt különösen érdeklődő diákok. Született már néhány nagyon jól sikerült, kedves kis költemény. Segítesz-e nekik, kérnek-e tőled tanácsot az írásához?

Kötelességemnek érzem, hogy elvezessem az érdeklődőket a költészet mesés világába. Ha tollat ragadnak, szívesen javítgatok a rímeket. Ez biztosan a javukra válik, csak gazdagíthatja lelküket ebben a durva világban.

Miért fontosak szerinted még ma is a versek? Mit adhatnak nekünk ebben a zavaros világban?

A vers nagyon fontos. Megnyugtat, kimondja gondolatainkat, megfogalmazza érzéseinket. Egészen más világba vezet minket.

Talán sokunkban lakozik költői lélek, aki csak a buzdításra vár, hogy megnyílhasson a világnak. Hogyan fedezhetjük fel magunkban a poétát? Mi kell ahhoz, hogy valaki tollat ragadjon?

Ha valaki úgy érzi, hogy van mondanivalója, feltétlenül le kell írni, nem szabad hagyni kárba veszni egyetlen jó gondolatot sem. Ha sikerül szakembernek megmutatni az írást, tanácsot kaphatunk, ami segít a továbblépésben. Én is ezt tettem. Ezt tettem, és nem bántam meg. Nekem nagyon sok boldog percet szereztek a versek és remélem így lesz még nagyon sokáig. Lehet, hogy gyermekeinknek nem tudunk megvenni mindent, amit szeretnénk, de igyekezzünk lelküket annyira gazdaggá tenni, amennyire csak tudjuk. A vers és a zene, ami utánunk marad, már biztosan az ő örökségük lesz.

Köszönöm, hogy megosztottad velünk őszinte és személyes gondolataidat, érzéseidet, élményeidet! Kívánom, hogy sok örömet, sikered legyen Neked és családodnak!

Koleszár Timea

HIRDETÉS

Jó állapotban lévő, 2 körmös bontott cserép eladó Szabó Ferenc Nyírcsád, Nyil u. 12. sz

Vásároljon autót az EU-ból, akár 20-30 %-al olcsóbban Tel: 06 30 / 278 9874

Árzuhanás Érdemes Benézni Vámspércs, Debreceni u. 2. sz. alatti Virág-Ajándék Boltba

Kínálunk:

- Karórákat, csörgő és faliorákat
- Elemeket, óraszíjakat
- Ezüstékszereket:
- Tenyészettgyöngy ékszereket
- Aranyékszereket:
- Láncokat-gyűrűket-medálokat,
- Karkötőket
- Ékszerjavítást vállalunk:
- Hollónázi porcelánokból
- 20% engedménnyel
- Férfi-női parfümököt
- 50% engedménnyel
- Játékokat
- Csomagolóanyagokat, ajándéktáskákat,
- Készítünk virágcsokrokat, koszorúkat,
- Selyem alapú sircsokrokat
- Gumi és selyemvirág kompozíciókat,
- Képeket, legyezőket, pénztárcákat, táskákat .
- Pelenka vásár még a régi áron 35 Ft- 42 Ft/db áron, amíg a készlet tart!
- Üzletünk vasárnap is nyitva!

Tel.: 210-341

Megnyitottuk számítástechnikai boltunkat! Nyírcsádon, a Malom utcán, a Pagoda mellett

Új és használt és számítógépek és tartozékok

Szolgáltatásaink:

Fénymásolás 10,-Ft,

színesben 150,-Ft

Scannelés 10,-Ft

Nyomatás 10,-Ft

Fotónyomatás 70,-Ft

CD/DVD másolás 250,-Ft/CD, 500,-Ft/DVD

Digitalizálás 1.500,-Ft/óra

Bérfaxolás 100,-Ft/A/4-es oldal

Szerviz /garanciális szerviz, akár otthonában is/

Nyitva tartás:

H-P: 11.00-18.00 Szó.: 8.00-13.00

Tel: 06 30 209-4026

H és J-Gold Bt

4264 Nyírábrány, Szabadság u. 55.

Adósz: 21582279-1-09

NYERJEN 50.000 Ft-ot

A Vámspércsi UTÁNFUTÓ KÖLCSÖNZŐ nyereményakciót szervez.

Minden egész napos kölcsönzés esetén egy jegyet kap melyet, ha kitöltve visszaad, sorsoláson vesz részt, ahol havonta **5.000 Ft-ot** nyerhet, illetve decemberben az értékes tárgynyeremények mellett **Öné lehet a fődíj 50 000 Ft**

Cím: Vámspércs Kossuth u. 61.

Tel: 52/211-077; 30-363-3909

Az akció 2004. július 01-től 2004. december 23-ig tart

Ballagás az iskolában

8.a Osztályfőnök: Iglódi Jánosné

Antal Beáta	Konyári Andrea
Bálega Emese Mária	Krekk Norbert
Bálega Nikolett	Lakatos Gábor
Béres Ágnes	Magyar Roland
Danku Szilvia	Nagy Csaba
Duczár Tamás	Orosz Flóra
Gnáj Kitti	Somogyi Szilvia
Gulyás György	Szigeti Erika
Katona Emese	Török József
Kelemen Szilvia	Varga Éva

A ballagás napján

A bolondballagás napján

8.b Osztályfőnök: Szabó Mihályné

Angyal Nóra	Macsi Tibor
Berki Csilla	Maczó Nikoletta
Bilák Katalin	Mécs Levente
Dorogi Enikő	Munkácsi Bertalan
Erdei Krisztina	Nagy Attila
Gnáj Tamás	Papp Tibor
Hajdú János	Rózsa Balázs
Horváth Ottó	Smirnyák Anikó
Jasinka Renáta	Somogyi Rita
Korbeák Renáta	Szabó Barbara
Koszorús Attila	Szollár Ivett
Kovács Otília	Trefán Anita

Részlet az igazgatói búcsúztatóból

Kedves Ballagó Nyolcadikosok!

...Magatokon viseltek az ifjúság nagy ajándékait: nyitottságot, reménykedést, optimizmust. Melyeknek tartalmi jegyei: az értelem, az üdeség, a mosoly, a vidámság. S ezekre most nagy szükségetek van. Merit tudnotok kell azt is, hogy abban a most oly vágyott felnőtt világban érhetnek lemaradások, bántások, elmarasztalások, s még számos nehéz helyzet várhat rátok. De ezekből a kihívásokból is épülni lehet, és reméljük, az iskola útmutatásai a nehéz helyzetekben is segítségére lesznek. Ilyenkor tudjatok majd megfontoltan cselekedni, felidézve az iskola és kedves születek nevelő gondolatait.

A tanári szemek sokat látnak, messzire tekintenek. A hibák, gyengeségek, mulasztások mellett hisszük és tudjuk a ti elhivatottságotokat is. És mi látjuk közöttetek azokat is, akik jóságban, erkölcsben, lelki nemességben, hitben majd sokakat megelőznek környezetükből.

„Lehet, hogy gyenge még a hangunk
Lehet, hogy léptünk bizonytalan,
De indulunk: a szépet, jót akarjuk
És érezzük, hogy hitünknek szárnya van.” írja Juhász Gyula

A költő belelát a lélekbe, és mi tudjuk, hogy igaza van.
Akkor is, ha a tegnapi diszkótok bizony elég harsány volt, még a külső ajtók is megremegtek.
Akkor is, ha olykor nem az látszik, mi tudjuk és meggyőződésünk:
A SZÉPET, A JÓT AKARJÁTOK.

Oravecz Imre: látomás közben szerzett ének

Az úrból kilép a végtelenség és jön felém,
az égből kilép a magasság és jön felém,
a nappalból kilép a világosság és jön felém,
a fákból kilép a sudárság és jön felém,
a füvekből kilép az üdeség és jön felém,
a földből kilép a melegség és jön felém,
a vizekből kilép a lágyság és jön felém,
az állatokból kilép a szelídség és jön felém,
az emberekből kilép a szeretet és jön felém,
a szellemekből kilép az örökkévalóság és jön felém,
én is kilépek magamból és megyek magam felé.

Kedves Ballagók!

Ballagásotok alkalmából fogadjátok szeretettel és értelmezzétek jól Oravecz Imre versét.

Kívánunk még nektek sok-sok örömet, boldogságot, sikert és minden jót életek további útján. Legyen sok ilyen szép napotok, mint a ballagásotok napja volt!

A Nyiracsádi Élet szerkesztősége

Elballagtak óvodásaink

Június 11-én óvodánkban is véget ért nevelési-oktatási év.

Ezen a napon virággal díszítettük a csoportszobákat, folyosókat és a tornatermünket, ahova vártuk a búcsúzó nagycsoportosainkat, 62 gyermek vett búcsút az óvodától. Ez a nap jelentős a nagycsoportosok életében, de a szülők életében is. Véget ért egy korszak gyermekeik életében. A nyugodt, felhőtlen, játékos gyermekkor a ballagás napjával lezárult. Egy izgalmasabb, nehezebb, de tudásukat gyarapító iskolai élet kezdődik számukra.

Ezen a napon a nagycsoportosokat a végzős 8. osztályos tanulók is búcsúztatták az óvodától. „Ők” nosztalgizva tértek vissza óvodánkba jelmezelt öltve, hogy együtt járják végig azokat a csoportszobákat, folyosókat ahonnan „Ők” 8 évvel ezelőtt elköszöntek. A „Bolondballagók” évek óta visszajárnak a 8. év végén, de ez a 3-ik alkalom, hogy az óvodások ballagásán részt vesznek. Nagycsoportosaink csodálkozva szemlítették a „kalózt”, a cigánylányt, a boszorkányt és a sok más jelmezt. A ballagó óvodások és a nyolcadikosok közös énekével ért véget a nap.

Az óvoda összes dolgozó nevében kívánom, hogy az elkövetkező években a szülők legyenek elégedettek gyermekeik teljesítésével, segítsék előrehaladásukat.

Ne feledjék „Életünk legszebb értelme a gyermek, amit nekik adunk önmagunknak adjuk.”

Kabály Ferencné
vezető óvónő

Az óvodások érdeklődéssel figyelik a bolondozó nyolcadikosokat